

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/100/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201255
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201255.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: Ing. D. C., bytom S., zastúpeného JUDr. Vojtechom Kubalom, advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Vajnorská 8/A, proti odporcovi: Okresný úrad Pezinok, pozemkový a lesný odbor (pôvodne Obvodný pozemkový úrad v Senci) so sídlom M. R. Štefánika 15, Pezinok, za účasti: J. C., bytom G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Senci Č. j.: 267-652/2012 zo dňa 13. apríla 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/81/2012-30 zo dňa 9. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/81/2012 - 30 zo dňa 9. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 4Sp/81/2012-30 zo dňa 9. apríla 2014 Krajský súd v Bratislave potvrdil napadnuté rozhodnutie právneho predchodcu odporcu Obvodného pozemkového úradu v Senci Č.j.: 267-652/2012 zo dňa 13. apríla 2012, ktorým Obvodný pozemkový úrad v Senci ako príslušný orgán rozhodujúci podľa § 5 ods. 5 písm. g) zákona č. 518/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových spoločenstvách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „zákon o pôde“) rozhodol tak, že I. W. (ktorá v priebehu správneho konania zomrela), Ing. D. C., K. C. (ktorý v priebehu súdneho konania zomrel a počas konania na Krajskom súde v Bratislave ako zúčastnená osoba 1/) a J. C. (počas konania na Krajskom súde v Bratislave ako zúčastnená osoba 2/) nespĺňajú podmienky vymedzené v § 1 zákona o pôde, a preto sa im nepriznáva vlastnícke právo k nehnuteľnosti - domu a dvoru o výmere 752 m² nachádzajúcich sa v katastrálnom území C., pôvodne zapísaných v pozemkovej

knihe vložka číslo 117, parcela č. 74, pretože uvedené nehnuteľnosti nemajú poľnohospodársky charakter ale živnostenský.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku vo veci dokazovanie nedoplnil, oboznámil sa však s obsahom administratívneho spisu odporcu, z ktorého zistil, že predmetná nehnuteľnosť bola pôvodne zapísaná v pozemkovej knihe katastrálneho územia C. vložka č. 177 (ďalej len „pozemková kniha“) ako parcela č. 74 o výmere 209 štvorcových siah (t. j. 752 m²), na ktorej sa nachádza dom s dvorom, vlastnícke právo k nej bolo pritom odo dňa 10. februára 1915 vložené v prospech pôvodných vlastníkov, t. j. pani D. C., rod. W. (zomrela dňa X. N. XXXX, dedičmi sú navrhovateľ, zúčastnená osoba 1/ a 2/ (zúčastnená osoba 1/ K. C. v priebehu konania pred najvyšším súdom zomrel), ako vyplýva z rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava - vidiek zo dňa 23. septembra 1974, č. k. D 885/74-10), pána N. W. a pani I. W. (zomrela dňa X. Z. XXXX, a ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Bratislava III č. k. V-2-19 D752/96 - 22 zo dňa 14. septembra 1997, bez dedičov). K zmene vlastníctva došlo až konfiškačným výmerom Okresného národného výboru v Modre Č.j.: 21338/1946 zo dňa 29. novembra 1946. Okresný národný výbor v Modre výmerom č. 16003/46 zo dňa 27. septembra 1946 skonfiškoval tiež zručaninu po zbombardovanom dome pôvodných vlastníkov. Ku konfiškácii predmetnej nehnuteľnosti (t. j. zbúraného domu i parcely) došlo na základe § 1 dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. o konfiškácii nepriateľského majetku a Fondoch národnej obnovy. Konfiškácia bola pod por. č. 13 zaznačená v pozemkovej knihe - vložke č. 177 a pod por. č. 14 bolo zavkladované vlastnícke právo v prospech Československého štátu. Následné prevody vlastníctva z pohľadu tohto konania nie sú podstatnými.

Z obsahu administratívneho ako aj súdneho spisu vyplýva, že nárok na vrátenie predmetnej nehnuteľnosti si v zmysle zákona o pôde u odporcu uplatnili dediči pôvodnej vlastníčky pani D. C., rod. W. (navrhovateľ a zúčastnená osoba 1/ a 2/ ako bolo vyššie uvedené zúčastnená osoba 1/ K. C. v priebehu konania pred najvyšším súdom zomrel) a pôvodná vlastníčka pani I. W. (zomrela dňa X. Z. XXXX v priebehu konania, bez dedičov). Návrh na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (opravný prostriedok) podal len navrhovateľ, procesné postavenie zúčastnených osôb 1/ a 2/ vyplýva z ust. § 250m ods. 3 O.s.p.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu námietok, vznesených navrhovateľom v podanom návrhu a dospel k názoru, že tieto nie sú dôvodné.

K námietke navrhovateľa, že podľa uznesenia Č.: 12445/455 z 21. januára 1946, v ktorom bola predmetná nehnuteľnosť konfiškováná ako pôdohospodársky majetok, možno túto vymedziť ako majetok poľnohospodársky (nakoľko tieto výrazy sú obsahovo totožné):

Rozsah pôsobnosti zákona o pôde vymedzuje § 1, ktorý v ods. 1 určuje, na ktoré nehnuteľnosti sa uvedený zákon vzťahuje, t. j. aký druh nehnuteľností možno na základe zákona o pôde reštituovať (vydať). S poukazom na samotné znenie tohto zákonného ustanovenia, ako aj na judikatúrou ustálený výklad citovaného ustanovenia je smerodajným charakter nehnuteľností v čase ich prechodu na štát, t. j. v tomto prípade je nutné vychádzať zo špecifikácie predmetnej nehnuteľnosti v čase vydania konfiškačných výmerov.

Podľa výpisu z pozemkovej knihy bola predmetná nehnuteľnosť v čase jej konfiškácie vedená ako dom s dvorom nachádzajúci sa na parcele č. 74. S poukazom na vyššie uvedený výklad § 1 ods. 1 zákona o pôde sa právny režim tohto zákona nemôže vzťahovať na predmetnú nehnuteľnosť, a to z dôvodu, že táto nebola takou nehnuteľnosťou, akú má na mysli § 1 ods. 1 zákona o pôde (viď ust. § 1 ods. 2 zák. č. 53/1966 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu). Nehnuteľnosť vymedzenú v pozemkovej knihe ako „dom a dvor“ (najmä tiež ak bol dom v čase konfiškácie už zničený) nemožno žiadnym spôsobom subsumovať pod ani jedno z ustanovení ods. 1 §-u ods. 1 zákona o pôde a teda túto nemožno podľa uvedeného zákona ani vydať oprávneným osobám (reštituovať). Predmetná nehnuteľnosť (dom i keď búraný a dvor) totižto v čase prechodu na štát svojím charakterom skutočne nebola nehnuteľnosťou, ktorá by tvorila poľnohospodársky pôdny fond, ani do neho nepatrila. Dom a

dvor nie je poľnohospodárskou pôdou, ktorá by bola obhospodarovaná ako orná pôda, chmeľnica, vinica, záhrada, ovocný sad, lúka či pastvina. Príslušnosť predmetnej nehnuteľnosti k poľnohospodárskemu pôdnemu fondu žiadateľa (navrhovateľ a ani zúčastnené osoby) nikdy ani netvrdili a ani nepreukazovali. Nakoľko navrhovateľ (spolu s ďalšími oprávnenými osobami) žiadal vydanie predmetnej nehnuteľnosti podľa zákona o pôde, pričom predmetná nehnuteľnosť nie je pozemkom (stavbou), na ktorú sa tento zákon vzťahuje, odporcom vydané a navrhovateľom napadnuté negatívne rozhodnutie je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že skonfiškovaná nehnuteľnosť bola v uznesení Predsedníctva SNR Č.: 12445/45 z 21. januára 1946 označená ako „pôdohospodársky majetok“ a teda by sa ňu mal vzťahovať režim § 1 zákona o pôde súd poznamenáva, že: a) skutočnosť že nehnuteľnosť bola v označenom uznesení označená ako „pôdohospodársky majetok“ je irelevantnou, pretože takéto označenie nemôže nahradiť, resp. meniť skutočný charakter (druh) nehnuteľnosti, vyznačený aj v pozemnoknižnej vložke; b) navyše ku konfiškácii podľa uvedeného uznesenia ani nedošlo, ako to vyplýva jednak zo zápisu v pozemnoknižnej vložke a jednak aj zo samotného konfiškačného rozhodnutia Č. j.: 21338/1946 z 29. novembra 1946.

K námietke navrhovateľa, podľa ktorej rozhodnutie Krajského súdu zo dňa 31. mája 1994 preukazuje poľnohospodársky charakter predmetnej nehnuteľnosti:

V súvislosti s uvedenou námietkou súd považuje za nutné konštatovať, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nezrejmil, na základe akých skutočností by predmetný rozsudok (navrhovateľ mal zjavne na mysli rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 23S 324/93 nachádzajúci sa v administratívnom spise odporcu) mal preukazovať poľnohospodársky charakter predmetnej nehnuteľnosti. Obsahom uvedeného rozsudku bolo síce preskúmanie rozhodnutia Pozemkového úradu v Bratislave č.j. 1155/92/1 o nepriznaní vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, avšak v medziach zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách. Ak aj tento súd dospel v rámci odôvodnenia k názoru, že nárok k predmetnej nehnuteľnosti je potrebné posudzovať podľa (osobitného) zákona o pôde, tento záver bol len usmernením pre správny orgán, ktorý mal vykonať riadne dokazovanie, v rámci ktorého mal zistiť i rozsah nároku (t. j. či možno predmetnú nehnuteľnosť subsumovať pod uvedený zákon). Z uvedených dôvodov považuje súd túto námietku za neopodstatnenú.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa nezrozumiteľnosti a nedostatočného zdôvodnenia:

Uvedenú námietku spočívajúcu v nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Obsahom napadnutého rozhodnutia odporcu je jasné a zrozumiteľné i keď stručné konštatovanie, že zákon o pôde sa nevzťahuje na predmetnú nehnuteľnosť, nakoľko neboli splnené podmienky § 1 zákona o pôde (ktorý vymedzuje rozsah pôsobnosti zákona). Ak odporca nepriznal nárok na vydanie predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu, že o tejto nemožno rozhodovať podľa zákona o pôde, nakoľko druh pozemku „dvor a dom“ nemá poľnohospodársky charakter, takýto záver bol odôvodnený dostatočne. Pre uvedené nemožno napadnuté rozhodnutie (či jeho odôvodnenie) posúdiť ani ako nezrozumiteľné, aj s poukazom na opravný prostriedok (návrh) je zrejmé, že aj sám navrhovateľ z obsahu napadnutého rozhodnutia vyvodil dôvod, pre ktorý mu predmetná nehnuteľnosť nemohla byť vydaná.

Nepochybným a pre posúdenie veci podstatnými sú teda nasledovné skutočnosti:

- znenie citovaného ust. § 1 ods. 1 zákona o pôde;
- výpis z pozemkovej knihy vložka č. 177, parcelové číslo 74;
- nepochybné preukázanie skutočnosti, že predmetná nehnuteľnosť nebola v čase vyvlastnenia (súd mal zrejme na mysli v čase skonfiškovania) takou nehnuteľnosťou, na ktorú sa vzťahuje zákon o pôde (nakoľko vo výpise z pozemnoknižnej vložky je jasne uvedené, že predmetnou nehnuteľnosťou je dom a dvor, a nie napr. vinica, orná pôda a pod.)

Pretože odporca správne vyhodnotil, že predmetná nehnuteľnosť nebola v čase prechodu na štát takou, ktorú má na mysli ust. § 1 ods. 1 zákona o pôde a teda sa na ňu tento zákon nevzťahuje, pretože odôvodnenie je dostatočné a zrozumiteľné a teda nespôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, súd napadnuté negatívne rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdil.

Záverom súd iba poznamenáva, že sa pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia nezaoberal vyhodnotením plynutia, resp. počítania rozhodného obdobia (§ 4 ods. 1 zákona o pôde - 25. februára 1948 až 1. januára 1990, § 6 ods. 2 zákona o pôde) vo vzťahu k dátumu vydania konfiškačného rozhodnutia a zistenému stavu veci, pretože táto skutočnosť nebola obsahom podaného opravného prostriedku a ani odporca na ňu nepoukázal v napadnutom rozhodnutí.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) a f) O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uviedol, že na pojednávaní sa chcel osobne zúčastniť, pričom pred konaním pojednávania sa jeho zdravotný stav zhoršil, a preto požiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu o odročenie pojednávania. K uvedenej žiadosti priložil lekárske potvrdenie o zdravotnej indispozícii. Napriek tomu súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, čím bol navrhovateľ ukrátený na svojich právach. Uvedený postup súdu považuje za dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku.

Ďalej uviedol, že právny názor krajského súdu vyslovený v napadnutom rozsudku považuje za nesprávny.

Poukázal na to, že Okresný národný výbor v Modre vydal prvý čiastočný výmer č. 16003/46, v ktorom vyhlásil dňa 27. septembra 1946 konfiškáciu majetku podľa § 1 ods. 2 dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. u N. W., D., I. a I. W. za skonfiškovaný. Predmetom takto vyhlásenej konfiškácie je majetok pozostávajúci zo zrucaním po zbombardovanom dome, pričom v skutočnosti išlo o súčasť domu Q. vo vlastníctve uvedených osôb.

Poukázal na to, že ONV v Modre vo svojom výmere nepriamo napadol kompetenčnú dohodu, ktorú uzatvorilo Povereníctvo pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu a Povereníctvo pre veci vnútorné dňa 26. októbra 1945 č. j.: 12133/45 a na základe tejto dohody vydané uznesenie predsedníctva SNR č. j.: 12445/45 zo dňa 21. januára 1945, keď konštatuje, že upovedomenie č. 6232/45-I/B dňa 5. marca 1946 je majetková podstata „mylne“ posúdená. Tento kompetenčný rozpor posúdil už krajský súd rozsudkom č. j. 23S 324/93 zo dňa 31. mája 1994.

Ďalej uviedol, že výmer bol vydaný bez účasti dotknutých vlastníkov a národného správcu a nenadobudol právoplatnosť. Na konanie o povolení vkladu neboli vlastníci prizvaní a ani im nebolo doručené rozhodnutie o povolení vkladu, pričom katastrálny zákon neumožňoval náhradnú formu doručovania ako pri vyhlásení konfiškácie.

Taktiež uviedol, že výmerom ONV v Modre č. j.: 21338/46 zo dňa 29. novembra 1946 bola na podnet Fondu národnej obnovy v zmysle ustanovenia § 1 zákona č. 31/1947 rozdelená predmetná majetková podstata na dve samostatné nehnuteľnosti t. j. dom Q. a pozemok p. č. 74 zapísané v PKV č. 177 k. ú. C.. Na základe uvedeného výmeru bolo poznamenané vyhlásenie konfiškácie pozemku parc. č. 74 zapísaného v PKV č. 17 v k. ú. C. aj podľa dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb z. a n.

Účastníčka konania J. C. odvolací návrh nepodala.

K uvedenému odvolaniu sa vyjadrila účastníčka konania J. C..

Uviedla, že nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu vyslovenom v napadnutom rozsudku a to jeho právny názor ohľadne zmeny vlastníctva na základe konfiškačného výmeru Okresného národného výboru v Modre č. j.: 21338/1946 zo dňa 29. novembra 1946. Podľa jej názoru sú všetky tri v tejto veci vyhlásené konfiškačné rozhodnutia iba konšpiračnou teóriou.

Taktiež uviedla, že sa stotožňuje s dôvodmi odvolania. Podľa jej názoru konfiškačné konania podľa

Nariadenia SNR č. 104/1945 Sb.n SNR ako aj podľa dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. z. a n. boli správne opatrenia vykonávané podľa Vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. z a n. (správny poriadok) a nie podľa trestnoprávneho poriadku na spôsob exekúcie. Právne účinky zmeny vlastníctva k nehnuteľnostiam nastávali až po riadnom doložení právoplatných rozhodnutí o prúdele a riadnom povolení vkladu.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. augusta 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 8 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy v platnom znení písm. b) sa zrušujú obvodné pozemkové úrady.

Podľa § 9a ods. 1 citovaného ustanovenia zákona konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb a ktoré mal podľa § 9 ods. 12 dokončiť okresný úrad, v ktorého územnom obvode mal sídlo obvodný pozemkový úrad a obvodný lesný úrad, právoplatne neskončené do 30. apríla 2014, dokončí okresný úrad, do ktorého územnej pôsobnosti tieto úrady patria; konania podľa osobitného predpisu, 3) ktoré mal podľa § 9 ods. 12 dokončiť Okresný úrad Prešov, Okresný úrad Stará Ľubovňa a Okresný úrad Poprad, dokončí Okresný úrad Kežmarok.

Preto bude s právnym nástupcom ďalej konané na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporcu je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom súdneho prieskumu na základe opravného prostriedku podaného navrhovateľom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu Č. j.: 267-652/2012 zo dňa 13. apríla 2012, ktorým nebolo vyhovie reštitučnému nároku v zmysle zákona o pôde I. W., K. C., Ing. D. C. a J. C. na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti v k. ú. C., parc. č. 74, dom, dvor o výmere 752 m2 z dôvodu, že nespĺňajú podmienky uvedené v § 1 zákona o pôde, a preto sa im nepriznalo vlastnícke právo k uvedenej nehnuteľnosti.

V priebehu konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky účastník konania 1/ K. C. zomrel. Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle Osvedčenia o dedičstve 30D/75/2014, Dnot 258/2014 Id. č. 171420682 zo dňa 16. októbra 2014 konal s dedičmi a to Ing. D. C. - navrhovateľom a J. C. - účastníčkou 2/, ktorú následne označil ako účastníčka 1/.

Najvyšší súd pokiaľ sa jedná o námietku navrhovateľa týkajúcu sa procesného pochybenia krajského súdu v tom smere, že nekonal s navrhovateľom, ktorý sa ospravedlnil na pojednávanie a tak došlo k situácii, že navrhovateľ bol na svojich právach ukrátený v tom zmysle, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom, v prvom rade poukazuje na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý uviedol: „Súd s poukazom na § 250g ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého možno vec prejednať aj v neprítomnosti účastníkov, nevyhovet žiadosti navrhovateľa odročiť pojednávanie (doručenej tunajšiemu súdu dňa 7. apríla 2014 prostredníctvom jeho zástupcu). Navrhovateľ na ospravedlnenie svojej neúčasti predložil výmenný list - poukaz z toho istého dňa vystavený všeobecnou lekárkou MUDr. S. D., ktorá navrhovateľovi doporučovala kľudový režim na lôžku zo zdravotných dôvodov, s kontrolou o týždeň. Podľa § 250g ods. 2 O.s.p. neprítomnosť účastníkov na pojednávaní nie je prekážkou riadneho prejednania veci. Súd mal za to, že v konaní nebola preukázaná nemožnosť účasti navrhovateľa na

pojednávani - prejednaní vecí a to predovšetkým s poukazom na obsah predloženého výmenného listu - poukazu zo 7. apríla 2014. Navrhovateľ je v konaní zastúpený zástupcom - advokátom a pretože súd nepokladal za dôvodné ho na pojednávaní vypočúť, na pojednávanie predvolaný nebol. Potvrdenie MUDr. S. D. žiadnym spôsobom nedokladuje charakter ochorenia či aspoň povahu subjektívnych ťažkostí navrhovateľa, pre ktoré by bolo možné objektívne vyhodnotiť, že sa tento nemohol zúčastniť pojednávania (ak sa na ňom chcel zúčastniť). Zástupca navrhovateľa svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a ani neuviedol dôvod, pre ktorý sa na pojednávaní nezúčastní.“

V danom prípade odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 119 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov. V zmysle citovaného ustanovenia zákona ods. 2 účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom dozvedel, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, tefelaxu alebo telefónu, na ktorý súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia zákona ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Ako vyplynulo z obsahu podania právneho zástupcu navrhovateľa doručeného osobne dňa 7. apríla 2014 do podateľne krajského súdu, právny zástupca navrhovateľa požiadal o odročenie pojednávania s odôvodnením, že mu mandant doručil lekársku správu o svojej indispozícii zúčastniť sa pojednávania, ktoré bolo vytýčené na termín 9. apríla 2014 o 9.30 hod.

V potvrdení - výmenný list - poukaz zo dňa 7. apríla 2014 je uvedené: Doporučený kludový režim na lôžku zo zdravotných dôvodov. Kontrola o týždeň.

V tejto súvislosti najvyšší súd udáva, že krajský súd nemal dôvod odročiť pojednávanie zo zdravotných dôvodov, nakoľko neboli splnené podmienky vyžadované vyššie citovaným ustanovením zákona (O.s.p.)

Podľa § 1 zákona o pôde, zákon sa vzťahuje na

- a) pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond,
- b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, včítane zastavaných pozemkov,
- c) hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov, d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zák. č. 53/1966 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu (platného v čase účinnosti zákona o pôde) poľnohospodárskym pôdnym fondom je poľnohospodárska pôda obhospodarovaná (orná pôda, chmeľnice, vinice, záhrady, ovocné sady, lúky, pastviny) a pôda, ktorá bola a má byť naďalej poľnohospodársky obhospodarovaná, ale dočasne obrábaná nie je.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250i ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odporca pri vydaní napadnutého rozhodnutia dôsledne skúmal, či nehnuteľnosť v čase prechodu na štát spĺňala podmienky vyžadované § 1 zákona o pôde. Predmetná nehnuteľnosť bola pôvodne zapísaná v pozemkovej knihe katastrálneho územia C. vložka číslo 177 ako parcela č. 74 o výmere 209 štvorcových siah (t. j. 752 m²), na ktorej sa nachádza dom s dvorom. Vlastnícke právo k nej bolo odo dňa 10. februára 1915 vložené v prospech pôvodných vlastníkov. K zmene vlastníctva došlo konfiškačným výmerom Okresného národného výboru v Modre č. j.: 21338/1946 zo dňa 29. novembra 1946. Okresný národný výbor v Modre výmerom č. 16003/46 zo dňa 27. septembra 1946 konfiškoval tiež zrucaninu po zbombardovanom dome pôvodných vlastníkov. Ku konfiškácii predmetnej nehnuteľnosti (t. j. zbúraného domu i parcely) došlo na základe § 1 dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. o konfiškácii nepriateľského majetku a Fondoch národnej obnovy. Konfiškácia bola pod por. č. 13 zaznačená v pozemkovej knihe - vložke č. 177 a pod por. č. 14 bolo zavkladované vlastnícke právo v prospech Československého štátu.

Odvolací súd v danom prípade zdôrazňuje, že v zmysle zákona o pôde ako i v zmysle ustálenej judikatúry výklad § 1 zákona o pôde je jednoznačný v tom smere, že smerodajný charakter nehnuteľnosti je v čase jej prechodu na štát.

Ako teda správne uviedol krajský súd v tomto prípade je nutné vychádzať zo špecifikácie predmetnej nehnuteľnosti v čase vydania konfiškačných výmerov, pričom podľa výpisu z pozemkovej knihy bola predmetná nehnuteľnosť v čase jej konfiškácie vedená ako dom s dvorom nachádzajúci sa na parcele č. 74. Nejednalo sa teda o nehnuteľnosť, ktorá by tvorila poľnohospodársky pôdny fond ani do neho nepatrila. Dom a dvor nie je poľnohospodárskou pôdou, ktorá by bola obhospodarovaná ako orná pôda, chmeľnica, vinica, záhrada, ovocný sad, lúka, či pastvina.

Odvolací súd pochybenie v konaní súdu prvého stupňa nezistil.

Na ostatné námietky navrhovateľa súd neprihliadol, nakoľko tieto neboli spôsobilé spochybníť správnosť záverov krajského súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a ktoré krajský súd i náležitým spôsobom odôvodnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníčka konania si náhradu trov konania neuplatnila a nebola ani v konaní úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.